

O ZAJÍŠTNÍ

Převod materiálu
Rut Kučerová
Pořadí v lekci
24

Žalm 39,7-8 Každý žitím putuje jak pšelud, hluku nadšlá, ten vánek pouhý, kupí majetek a neví, kdo to shrábne. A tak jakou mám nadšji, Panovníku? Moje ošekávání se upíná jen k tobš.

Liturgické štení-L 11,2-28

KLÍŠOVÉ POJMY, DOBOVÉ A TEXTOVÉ SOUVISLOSTI:

- **O co jde v tvém životš?** Kvšli šemu si dšláš starosti? Na šem ti záleží?- o tom vesmšs Lukáš pojednává ve 12. kapitole. Ježíš se obává, zda ho lidé budou následovat. Zaobírá se nebezpešenvšími, která šlovšku v následování zabrašují, zotrošují ho ší odvádšjí jeho pozornost. Tak se jich, milí štenáší i Theofile, vyvarujte, protože k vám pšichází jedna ohromná zpráva: máte od Boha podíl na jeho království (v.32).

- **podobenvší** (13-21): zapsané pouze u Lukášš, který se vyžíval v tzv. sociálních tématech. Na rozdíl od jeho nejznámšjšího podobenvší o marnotratném synu (15,11-32), které líší, jak mladý šlovšk mšže rozházet své dšdictví, z nšhož mohl žít, slyšíme v tomto podobenvší pšibšh opašný - pšibšh úspššného a šetrného hospodáš. Skoro se zdáš, že je to kladná postava: totiž jeden z tšch, kteší své hšivny umšli zhodnotit.

- **boháš?** pouze zapomnšl na to, že svou hšivnu získal též od Pána, že mu byla svššena. šteme tam: *„Jednomu bohatému šlovšku se na polích hojnš urodilo“,* doslova *„zemš mu pšinesla dobrý užitek“*. On však hned mluví o *„svě úrodš“* a zašne uvažovat o tom, jak si ji uchovat. Zde (v.17-19) poznáváme jeho myšlenky i dokonce jeho skryté myšlenky, jak je Lukáš mistrnš bohášovou samomluvou vylíšil. Zámožný muž se domnívá, že o duši se postaral nashromáždným majetkem. Jeho já se vlastnš ztotožnilo s tím, co má. *„Jáš“* se zpšedmnšnilo v majetku.

- **blázne!**, to je ale pošetilé. Co když ještě dnes vešer tš ponesou na maráchš? K šemu ti pak bylo tvé bohatství? Jen blázen si myslí, že tu Bšh není (Ž 14), že je na hony daleko a že tu a teš vládnou moje pošeby a zájmy. Ale nic se nenadšješ a nebude po tobš vidu ani slechu. Kde pak bude tvoje duše? Co je podstatou osobnosti šlovška, který se ztotožnil se svým majetkem? Co by z nšho bylo možné vzkšisit?

- **Nemšjte starost** (v. 22nn): nedopusšte, aby záležitosti spojené s každodenními pošebami vás oddalovali od království, v nšmž není nišeho zapošebí. Blízkoš tohoto království osvobozuje z pout ustrašného „pešování“ o všci každodenního života.

- **poklad v nebi** vybošuje nad každodenní pošeby, nad *„mítš“*; nad *„dobše vypadatš“*; nad *„zdravš žítš“*; nad *„tvrdš pracovatš“*; ... chybšjící doplšte. Poklad v nebi zašíná otázkou: kým jsem a jaký bych chtšl být pšed Bohem. Co po sobš zanecháš dobrého, pravdivého, šistého?

ÚSKALÍ TEXTU:

- bohá?ovy plány, vize a p?tiletky nep?edstavují samy o sob? nic závadného. Jen samomluvou, kterou o nich vede, si utahuje kolem duše smy?ku. On naopak získává pocit, že je o ni tím pádem postaráno nashromážděným majetkem. Svou duši však plně ztotožňuje s tím, co má uskladnit ve stodole.

? z bohá?e by se b?hem vyprávění neměl stát mamoná?. On si chce z?ejm? hlavn? zajistit budoucnost, vyhnout se jejímu riziku. A v zajištěné budoucnosti pak vidí odměnu pro sebe, to, jak si může dop?ávat. Ale majetkem si, vznešený Theofile, budoucnost nezaručíš.

? Boží otázka (v. 20) nevyhrožuje, nýbrž dává lidskému myšlení ?asto zab?ednutému do zab?haných kolejí nový prostor. Jak je tomu vlastně s tím majetkem a spoléháním se na něj? Stojí mi to za to?

POM?CKY:

- Pracovní listy ? Evangelia ?. 26 (Pracovní obrázky pro výuku náboženství, Z. Šorm, Eman)

- lepidlo, n?žky, obrázek stodoly a ovoce, dvě mince, ma?ásek

- pro p?edškolní v?k: Ježíšova podobenství (Kalich 2005)

MOTIVA?NÍ UVEDENÍ DO P?ÍB?HU:

Pro Teofila:

Theofil by se možná chtěl Lukáše zeptat, co má d?lat s úrodou (majetkem, bohatstvím, pen?zi) které se letos nadmíru rozrostly? Rozdat potřebným, v?novat na charitativní ú?ely nebo si to ponechat a dobře uskladnit?

obecn?ji se ptát: Co je na bohatství vlastně špatného?

Pro mladší školní v?k:

Nakreslete na papír stodolu a p?edložte p?ed d?ti hojn? obrázek s ovocem, tak aby ho p?ebývalo. Celou akci lze provést i s tabulí a magnety.

Sklidíme te? úrodu do stodoly (lepte obrázky do stodoly). Co ale ud?láme s ovocem, které se nám nevejde do stodoly? Vyhodíme, sníme, postavíme novou stodolu, rozdáme... A víte co ud?lal jeden bohatý muž?

Pro starší školní v?k:

Co vlastně d?láš rad?ji, šetřit pen?zi nebo je do ně?eho investuješ? Co ti p?ináší větší radost?

OSNOVA VYPRÁV?NÍ:

a) poznámky a osnova pro mladší školní v?k:

Pokud použijete motiva?ního uvedení, pak hned m?žete p?ejít k podobenství a až posléze se dostat k tomu, pro? Ježíš podobenství vypráv?l a co tím vším cht?l ?íci.

Motivace

- I. bohá? si postaví stodolu
- II. jak pošetilé, bohá?i!
- III. B?h se stará o život ?lov?ka

Ježíš není mezi lidmi soudcem

následování Ježíše t? p?ivádí v Boží království

c) poznámky a osnova pro starší školní v?k:

Osnova k vypráv?ní se odvíjí od sporu brat?í, ve kterém jeden z nich Ježíše žádá, aby rozsoudil jejich kauzu. Použijete-li v úvodu motiva?ní otázku, pak není nutné debatu komentovat ?i vyvozovat záv?r, nebo? na ni vzáp?tí odpoví sám úvod k našemu podobenství.

Motivace

- I. Ježíš není naším soudcem
- II. bohá? t?ímá oprat? života
- III. ale B?h je jeho dárce
- IV. Zvažte své pošetlosti!
- V. Bu?te pozorní k tomu, v ?em je váš poklad!, nebo?
- VI. Ježíš je naší cestou do Božího království

VYPRÁV?NÍ

I. MOTIVACE

"Brácha, rozd?l se se mnou. Ty máš víc." „To není pravda. Tys dostal víc. Nic ti nedám.“ „Mamí, to není spravedlivé. A? se se mnou rozd?lí. Lakomec jeden!“ „Ty jsi lakomec. Vždycky si všechno nasyslíš a nikdy se nerozd?líš. A vždycky dostaneš víc ty."

Co byste d?lali vy, kdybyste byli v roli maminky a m?li spravedliv? rozsoudit dva takové hádavce? Oba dva cht?jí víc. Dostali dárky od babi?ky, z lásky a pro radost. A kluci místo pod?kování strhnou hádku.

Že to není tak jednoduché posoudit? Že byste museli v?d?t mnoho v?cí kolem a kolem a že byste stejn? asi nezahnali pocit uk?ivd?nce? To je pravda, protože když n?kdo v život? žije s pocitem k?ivdy a strachu, že má

málo, že by potřeboval víc, že druzí toho mají mnohem víc, že jsou ve výhodě - to se nedá jen tak lehko vymluvit. To se vlastně vůbec nedá vymluvit. Ale často ani spravedlivě posoudit. Většinou se nám přece zdá, že druzí jsou na tom trochu lépe - spolužáci, sourozenci... A že bychom moc potřebovali novější kolo, jako mají oni, lepší počítač, kvalitnější mobil, značkovou kosmetiku. Prostě - všeho trochu více a lépe.

To je normální lidský pocit. A já vám prozradím, že i my dospělí ten pocit míváme. Že ani my v touze mít co nejvíce a pro sebe nejsme o nic moudřejší.

Takový pocit je nebezpečný a může nám pokazit celý život. Může nám způsobit onemocnění srdce. Jedno z nejhorších - tvrdost srdce. Víte, co to je tvrdost srdce? To je velmi těžké onemocnění, kdy se srdce obalí neproniknutelnou slupkou, až nakonec ztvrdne na kámen.

Lukáš to dobře ví, a proto zařazuje do svého psaní Theofilovi i tenhle příběh. A právě ten je moc důležitým zrcadlem pro nás.

II. PODOBENSTVÍ

Za Ježíšem přišel jeden člověk a žádal po něm, aby domluvil jeho bratru, který se s ním nechtěl rozdělit o majetek. Ale Ježíš to odmítá. Odmítá roli soudce. Ví velmi dobře, že tenhle pocit křivdy a chtění se nedá vymluvit ani úplně spravedlivě posoudit a že je jako jed, když si ho člověk pustí do krve. Že může náš život otrávit.

Proto Ježíš vypráví příběh, podobenství, a doufá, že ten muž pochopí, a také my že pochopíme, jak je to s darem od Pána Boha.

Jednomu hospodáři se na poli hojně urodilo. O hodně víc, než dosud, o hodně víc, než mohl spotřebovat. Nebylo obvyklé, že počasí přinese, přinese i příchod takového. Bylo to trochu jako zázrak. A tak zlatavé zrna naplnilo všechny stodoly a na poli ho zbylo ještě veliké množství. A ten muž začal rychle kalkulovat. Sám sobě si to vyprávěl a spokojeností jen vrhl: „Hochu, co s tím vším teď budeš dělat? Taková úroda! Vždyť ti ani stodoly nepostačí.“ A hned dostal nápad a sám sobě poradil: „Hochu, postav si nové stodoly. Tam celou úrodu nacpeš až po stěchu a máš vystaráno. Teď to, hochu, čeká super život, bez starostí, bez práce. Jo, to si to někdo umí začít,“ pochvaloval si hospodář.

A do té samolibé samomluvy zazní Boží hlas: „Jsi hloupý člověk. Dnes v noci zemřeš. Z té úrody, kterou jsi dostal darem, navíc, a kterou sis nashromáždil jen pro sebe, neužiješ vůbec nic „

Tady Ježíš končí své vyprávění a ještě dodává: Hromadění pokladů dělá z člověka chudáka a ubožáka. Blázna.

III. JE SNAD NA BOHATSTVÍ NĚCO ŠPATNÉHO?

Proč nám Ježíš ten příběh vlastně vypráví? Vždyť ten hospodář se zachoval šetrně a prozíravě. Měl snad nechat přebytek úrody na poli shnít? To by byla přece nezodpovědnost a lenost. Je snad na bohatství něco špatného?

Jistěže není, bohatství je dar od Pána Boha. Stejně jako chudoba sama o sobě není ctností, tak ani bohatství samo o sobě není špatné. Špatné bylo, že to nenadálé bohatství náš pošetilý hospodář přijal jako samozřejmost, a jenom pro sebe. Špatná je ta jeho samomluva, že vidí jenom sebe, stará se jenom o svou jistotu, strachuje se pouze o svou budoucnost, mluví jenom sám se sebou. Já jsem tady, jenom já, já, já.

A protože Ježíš vidí na očí svých učedníků nechápavost, pokračuje ve svém vyprávění dál. „Netrapte se přehnaně o svou budoucnost. Váš Otec přece ví, co potřebujete. On vás nikdy neopustí. On si moc přeje, abyste poznali, co je v životě důležité a co nestojí ani za zlamanou řešli. Abyste poznali, co je poklad a co jsou bezcenné cetky.“

IV. JEŽÍŠOVY OBRAZY

Abychom Boží starost o nás pochopili ještě lépe, maluje Ježíš svým učedníkům, a také nám, dva nádherné obrazy.

Nejprve obraz ptáka, kteří svobodně krouží modrou oblohou. Kluci, umíte rozeznat poštolku od holuba, káně od jestřába? Všimli jste si někdy, jak vysoko umí vyletět skřivan? Jak se těpotá ve velké výšce a my přesto slyšíme jeho nádherné trylky? Když Ježíš říká, abychom se podívali na ptáky nebeské, možná nám chce říci, abychom se aspoň někdy zastavili a zadívali na nebe. Přestali se užírat starostmi a plány, co bude a nebude, co bychom ještě potřebovali. A co druhí mají a my nemáme. Abychom vnímali, jakou krásu nám Pán Bůh stvořil pro radost. Jak se o nás stará.

A pak Ježíš nabízí svým posluchačům obraz polních lilií. To je možná spíš obraz pro dívky. Polní lilie jsou drobné kyticky. Snadno bychom na ně šlápli, vypadají asi jako polní macešky. Když si je chceme prohlédnout, musíme si kleknout, vzít květinu jemně do ruky a podívat se zblízka, pak teprve uvidíme její nádhru. A zároveň se nám ukáže bílou sedmikráska a nebeská bouřka a zářivá hlavička pampelišky. A voňavá mateřídouška... O ty všechny se Pán Bůh stará. A což teprve o nás.

V. ZRCADLO

Hromadění pokladů dělá z člověka chudáka, otroka, ubožáka - to říká Ježíš na závěr svého podobenství. Největší radost, největší poklad, člověk objeví, když se umí podílit. A nejde o přebytky, které nepotřebuje a které by stejně vyhodil, ale když se umí podílit o to, co je pro něj cenné.

To působí zrcadlový efekt. Když se člověk dělí o cetky, o bezcennosti, vrátí se mu také cetky a bezcennosti a stává se z něj žebrák. Když se člověk umí podílit o poklady, vrátí se mu poklady. Člověk, který myslí jenom na sebe, zůstává sám.

Kdo se umí podílit o bohatství, o to, co stejně sám dostal darem od Pána Boha, je největší boháč na světě.

MODLITBA

Milý Bože, děkujeme ti, že žijeme ve světě dostatku a bohatství. Prosíme, dávej nám pozorné srdce, abychom se uměli rozdělit, abychom uměli rozdávat i radost, i zkušenosti, i humor. Abychom uměli dávat dál, co jsme stejně dostali darem od tebe. Amen

PODNĚTY PRO ROZHOVOR, DRAMATICKÉ ZPRACOVÁNÍ, HRŮ:

- napodobujte s máškem velice zmaného člověka. Stále něco dělá... sedí, leží, běží. Během hraní se dťi zeptejte co je dobré na takové práci? A když uměš a zstane po tobě hodně, peněz, co se s nimi stane?

Mají lidé dostatek, peněz nebo se jich vždycky nedostává?

- vyrobte dvě odlišné mince; jedna značí ‚šetřit‘, druhá ‚investovat‘ a dále vysvětlíte, která mince co znamená. Děti vytvoří kruh, dají ruce za záda a vy necháte obě mince kolovat. Děti si mince předávají, aniž by se dívaly dozadu. V některém okamžiku přerušíte předávání a ti u kterých se mince zastaví, vypráví: Co udělají se svou mincí? Na co chtějí šetřit? nebo Co chtějí udělat se svou mincí, do čeho ji investují?

- nakreslete na papír mříž a vertikálně do ní vepište slovo ‚království‘. Mříž rozkopírujte pro každé dítě. Pak je požádejte ať vepisují (horizontálně, vertikálně, diagonálně) slova, která podle nich nějak souvisí s ‚královstvím‘. Vzájemně si popovídejte o tom, co každé dítě napsalo.

- kdybyste měli pracovní listů málo, vzte, že se dá použít pracovní list z Evangelii, ? 26 (obrázek se vztahuje k jinému vyprávění, ale jeho tématu „čeho se nedokážu vzdát“ můžete použít jako ilustrace pro druhou polovinu příběhu)

Odkaz na pracovní list

[24 O zajištění](#)

Odkaz na píseň

[Kdo na kolenou kleší, vídá dál](#)

[Kdo mě z pout mých ven vyvede](#)

[Před tvou tváří, Pane, nemám vůbec nic](#)

[Řekni, v co doufá srdce tvé \(SV289\)](#)

[Víc, než oko spatřit smí \(SV368\)](#)

[Vše dobré, co máme \(BTS19\)](#)

[Kam v soudu den dáš, co dneska sháníš](#)

Cílová skupina

[Školní](#)

[Mladší školní](#)

Katechetické cykly

[Pozvání na cestu - Evangelium Lukášovo](#)

Biblický odkaz (kat)

[Lukáš 12,13–34](#)